

geestelijke strijd

- * intochtslied ps. 66:1, 2 en 7
- * stil gebed
votum en groet

***Onze hulp is in de naam des Heren die de hemelen en de aarde gemaakt heeft,
die trouw is en trouw blijft en niet laat varen het werk van Zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader en van onze Here Jezus Christus,
in de gemeenschap met de Heilige Geest.***

- * lied 464: 1 en 2
- * gebed om de Heilige Geest
- * bijbellezingen: N.T. Ef. 6: 10 - 20
1 Joh. 4: 1 - 6
- * lied 328: 1 - 3
- * preek n.a.v. 1 Cor. 12: 10b.
- * lied 90: 1, 3 en 10
- * geloofsbelijdenis
- * lied 317: 2
- * gebed/voorbede
- * slotlied 409: 1, 2 en 5 **collecte**
- * zegenbede

***De Here zegent u en behoedt u
de Here doet Zijn aangezicht over u lichten en is u genadig,
de Here verheft Zijn aangezicht over u en geeft u Zijn vrede.***

Een niet allezondaags onderwerp!

Zegt het u iets? Roept het reacties los? Ik zou haast willen zeggen - en ik zeg het dan ook maar: hebt u ervaringen met deze realiteit in het geloof?

Of hebt u in deze al moeite met het begrip 'realiteit'.

Geloof u namelijk dat er naast God een reële tegenstander is, die binnen het woord van God onder meer de duivel genoemd wordt – het is tussendoor goed om dat nadrukkelijk vast te stellen: dat het in het woord van God staat, zwart op wit! En als in dit verband gewezen wordt op het woord van God, dan is het wellicht goed om aan te geven dat voor de duivel binnen dat woord nog meer benamingen voorkomen: de slang, de verleider, de mensenmoordenaar van de beginne, satan.... - terwijl er ook heel nadrukkelijk op meer dan een plaats gesproken wordt over demonen, boze geesten.

Kortom, je ontkomt er niet aan of je moet constateren dat de bijbel duidelijk een tegenstander, een tegenspeler (van formaat!) van God erkent, inclusief engel-achtige tegenwezens.

Nu kun je de vraag stellen, en die is best legitiem, moet je daaraan nu in de verkondiging aandacht besteden.

Het gaat toch uiteindelijk om: **Jesus Christus en die gekruisigd...**

Waar! Volkomen waar! Maar wist u dat, wanneer je spreekt over **allereerst Jesus Christus** en de reden van zijn komst in deze wereld, het Johannes, de apostel van de liefde blijkt te zijn die deze komst van Jesus Christus in de wereld als volgt omschrijft: *'hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken van de duivel verbreken zou!'* (1 Joh. 3: 8)

Hoorde u het: **hiertoe, opdat!**

De komst van Jesus Christus – kerst - behelste niet enkel vergeving van zonde en verlossing van de zondige natuur, kortweg ons 'ik', maar ook *'het verbreken van de werken van de duivel'*.

In de openbaring van God in Zijn Zoon Jesus Christus de Here, is Hij, God de Vader, ten strijde getrokken tegen de duivel en zijn gehele rijk! Volkomen in overeenstemming met Zijn allereerste belofte ooit aan de mens gegeven: de moederbelofte! *'En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen'*.

De komst van Jesus Christus in deze wereld betekende een **oorlogsverklaring** aan de hel! De realiteit en ernst en aard van dit conflict, stammend vanuit het begin van de schepping, bleek dan ook al direct aan het begin van de dienst van Jesus – wij hebben dat benoemd als 'de verzoeking in de woestijn'.

Jesus zelf betitelde dit conflict, met de overwinning aan Zijn kant, een conflict dat zich eigenlijk al direct openbaarde vlak *na zijn geboorte* in de poging van de hel om middels Herodes Jesus te doden, Jesus betitelde dit conflict als niets minder dan: het bewijs van 'het (b)aanbreken van het Rijk van God', oftewel de bevestiging van wat Zijn naam inhield: Christus, dat is Messias, Gezalfde, **Koning** - *'maar indien Ik door de Geest van God de boze geesten uitdrijf, dan is het koninkrijk van God over u gekomen'* (Matt. 12:28).

Had met kerst niet aan Maria geklonken: *'deze zal groot zijn en Zoon van de allerhoogste genoemd worden en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, en Hij zal als koning heersen over het huis van Jacob tot in eeuwigheid en zijn koningschap zal geen einde hebben.'*

Juist in de verzoeking in de woestijn heeft de duivel, met onder meer het aanbod van alle koninkrijken van de aarde, Jesus van de troon proberen af te houden, om uiteindelijk zijn anti-rijk veilig te stellen. Maar Jesus knielde niet voor hem. En Hij aanbad hem niet. En, vertelt de bijbel dan in Luc. 4, de duivel week van Hem *tot een bestemde tijd*.

In meer dan één omstandigheid werd Jesus daarna nog met de tegenstander geconfronteerd maar dan was het met de onderdanen van satan, demonen van diverse soorten en rangen.

U zou voor u zelf de afzonderlijke evangeliën eens moeten doorlezen en al die plaatsen aanstrepen waar zich dergelijke confrontaties voordeden.

Het grootste deel van zijn bediening op aarde blijkt zich te kenmerken door het uitdrijven van demonen, het in vrijheid zetten van gebonden en bezeten mensen.

Het wijken van Hem van de duivel zelf *tot een bestemde tijd* bleek het einde van zijn leven te worden. Een tweede moordaanslag.

Dan komen we **vervolgens** bij het: *'en die gekruisigd'*, het tweede aspect waarom het in de verkondiging gaat, het kruis...

Maar wist u dat, wanneer je zo vervolgens spreekt over de reden van het lijden en sterven van Jesus Christus in deze wereld, het Paulus blijkt te zijn die de reden van het kruisgebeuren als volgt omschrijft:

'Hij, Jezus Christus, heeft de overheden en machten ontwapend en openlijk ten toongesteld en zo over hen gezegevierd!' (Col. 2:15).

Hoorde u het: **ontwapend, ten toongesteld, gezegevierd!**

Het kruis, het lijden en sterven van Jezus Christus – Pasen – behelsde niet alleen die geweldige en nooit voldoende gepreekte genade dat Jezus stierf voor ons en in onze plaats en Jezus zich aan dat kruis als brandoffer aan de Vader offerde, maar **3**.

ook dat in **dat alles** de uiteindelijke overwinning is uitgeroepen op de duivel en zijn rijk in het 'het is volbracht' – Hij heeft 'zo over hen – de duivel en zijn rijk - gezegevierd'.

Zijn publieke bediening is Jezus begonnen in de synagoge van Nazareth met de opmerkelijke lezing uit Jes. 61 'De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft, om aan armen het evangelie te brengen; **en** Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid, om te verkondigen het aangename jaar des Heren. Na dit gelezen te hebben stelde Hij: 'Heden is *dit* schriftwoord voor uw oren vervuld'. Wie vertrouwd is met de bijbel op dit gedeelte, weet dat Hem dit niet in dank werd afgenomen en dat men Hem van de steilte naar beneden wilde storten – weer een moordaanslag... 'Maar Hij ging midden tussen hen door...' Hij was op naar de overwinningsplaats!

Met Golgotha, het kruis, als overwinningsgrond en de naam van Jezus als overwinningsnaam en het Koningschap van de Zoon van God verkondigend: Hij is de Christus! hebben de discipelen, de apostelen en de eerste gemeente dit door Hem aangehaalde schriftwoord - bevestigd in die behaalde overwinning aan het kruis – voort-geproclameerd door *gebondenen, gevangenen loslating te verkondigen*, de mens geketend, gekweld, overmeesterd door de duivel en zijn geesten. Het vormde zo het bewijs van het verder baanbreken van het rijk van God. Die in het duister gezeten waren kwamen in het volle licht!

De bijbel vertelt dat God de boodschap zo bevestigde door krachten, tekenen en wonderen. En in die boodschap werd niet enkel de verlossing en de noodzaak daarbij van het maken van een persoonlijke keuze gepreekt, maar stond de proclamatie van het Koningschap van Jezus, dat Hij **de Christus** is centraal. Juist Zijn gehoorzame gang tot aan het kruis had **daartoe** de weg geopend, hier werd het uiteindelijke doel van Zijn komst bevestigd.

Zo predikte bijvoorbeeld Filippus, vertelt ons Hand. 8:5, in Samaria **de Christus** en **die** boodschap werd door God bevestigd doordat van 'velen onreine geesten uitgingen onder luid geroep...' Dit tot zelfs verbijstering van Simon de tovenaer.

Zo getuigt Hand. 19: 12 dat op de boodschap van Paulus, de boodschap *aangaande het Koninkrijk van God*, van velen de boze geesten uitvoeren.

'Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat...'

'Want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen (en hoe raakt hier dit woord uit Ef. 6 dat zo-even aangehaalde woord over het ontwapen en tentoonstellen van en zegevieren over de overheden en machten in Col. 2:15) want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees (d.w.z. (mede-)mensen), maar tegen de overheden, tegen de machten, die vervolgens nauwkeurig betiteld worden naar hun ware aard en functie, tegelijk de leefsituatie van de mens – ons – aangevend, tegen de wereldbeheersers van deze duisternis. Paulus vervolgt dan, letterlijk, met: tegen de – pneumatika – 'uitingen van de geest' van de boze.

Dat laatste is heel opmerkelijk. Hij gebruikt hier namelijk precies hetzelfde begrip dat ook te vinden is in het begin van 1 Cor. 12: 1, de perikoop waaruit de tekst komt. Hij zegt daar: 'ten aanzien van de – pneumatika - uitingen van de Geest broeders wil ik u niet onkundig laten'.

Zo komt de geest van de boze te staan tegenover de Heilige Geest en blijkt de waarheid van wat later Luther stelde:

de duivel is de aap van God.

Met de woorden van Paulus uit Ef. 6, en zeker met onze tekst, zitten we, na Kerst (de reden van Jezus komst in deze wereld) en Pasen (de reden van Jezus lijden en sterven) de revue te hebben zien passeren, bij Pinksteren (een feest beloftevol geladen en door Jezus verkondigd als een na Zijn Hemelvaart tot voor onze tijd te ervaren realiteit, als onderpand voor wat bij Zijn Wederkomst verwacht mag worden).

Ziet u dat?

Alle elementen van de bijbelse boodschap vallen samen: van Kerst tot en met de wederkomst!

Als *pneumatika*, uiting van de Heilige Geest waaromtrent Paulus ons niet onkundig wil houden noemt hij als één van de negen *het onderscheid van geesten*.

Wanneer hij ten aanzien van het onderwerp van de perikoop waarin onze tekst staat (de gaven van de Geest) zegt: 'ik wil u niet onkundig laten...', geeft hij daarmee aan dat kennis nodig is.

Enige overdracht van die kennis ligt in deze verkondiging.

Wanneer je in de bijbel kijkt naar wat er voorgezegd wordt ten aanzien van de tijd vooraf aan Jezus wederkomst, de eindtijd, dan zal ons te meer duidelijk worden dat de gave van de Geest, de uiting van de Geest, die ik vanmorgen/middag/avond onderstreep geen overbodige luxe vormt.

En als iemand daar graag de gemeente in onkunde houdt, dan is dat wel de duivel.

Wie wil er (nog) aan zo'n onderwerp. Wie neemt de duivel en demonen, hun bestaan, nog serieus.

Wie durft er nog over preken. Naast dat het bestaan van een duivel zelfs binnen de theologie niet meer serieus genomen wordt, loop je als je er wel over spreekt en het bovendien ook nog waagt zaken onder zijn noemer te plaatsen, het risico om op zijn minst kwaad aangekeken te worden.

Kom nou we leven in 1999!

Het effect van de jubel uit de periode van onze geschiedenis die we de Verlichting noemen (een cultuurfase waar *het verstand, de rede* centraal kwam te staan), het effect daarvan is nog steeds merkbaar. Toen zong men:

God zij eeuwig prijs en eer, er is nu geen duivel meer.

Ja, waar is hij dan gebleven? Het verstand heeft hem verdreven!

Wie zich in een dergelijk rijmpje kan vinden voor als het gaat om onder meer de tekst en hetgeen tot nu onder de noemer daarvan gezegd is, die maakt niet alleen van de bijbelse boodschap voor wat betreft Jezus komst, Zijn wandeling op aarde, Zijn lijden en sterven en opstanding een farce, maar die maakt ook een geweldige misrekening ten aanzien van de werkelijkheid.

En dat zeker in en voor onze tijd!

Een tijd die, voor ieder die de bijbel op de tekenen der tijden kent en ernstig neemt, als eindtijd te benoemen is.

Juist met betrekking tot die tijd waarschuwt het woord van God op niet mis te verstane wijze voor de duivel en zijn demonen en dan gaat het om heus meer dan enkel het woord van Petrus dat 'de duivel rondgaat als een briesende leeuw, zoekend wie hij kan verslinden'.

Voor wat de theologie betreft wordt er dan ondubbelzinnig gesproken over leringen, theologische ideeën van demonen. Wie kan zich daarbij niet concreet iets voorstellen.

Het bijbelboek bij uitstek dat die tijd beschrijft, *Openbaring*, geeft aan dat de putten van de afgrond open zullen komen.

Uit die afgrond zal niet alleen een vloedgolf van demonische legers komen, maar ook het beest. Babel zal herleven - oerbron van het anti goddelijke dat zich door de loop der tijden heen in menige godsdienst, religie en genootschap heeft gemani-festeerd en tot een ultieme bloei zal komen als het uitloopt in het rijk van de anti christ. Als in Babel iets centraal stond, dan was het wel de dienst aan de duivel op een wijze die God doet spreken van 'een gruwel'.

Bedenk dat het de bijbel is, die voor wat de eindtijd betreft spreekt over 'bedrieglijke tekenen en wonderen', manifestaties, uitingen (*pneumatika*) van de boze die de mens zo versteld zullen doen staan, dat hij de boze zelfs verwart met de terugkomende Christus.

Niet voor niets waarschuwt de bijbel dat de duivel zich kan voordoen als 'een engel van het licht'. En waar wordt dat in onze tijd duidelijker zichtbaar dan in alles wat zich voordoet onder de noemer New Age, waarbij zelfs gesproken wordt over engelen als gidsen te vinden door af te dalen in de dieper lagen van je ik.

Nooit is er een tijd geweest waarin zo'n bloei van het antichristelijke valt te signaleren dan de onze.

We worden middels de media gebombardeerd met het zogenaamde spirituele van en in van alles en nog wat.

Van Oibibio tot een Reikicursus voor kinderen. En hoe velen laten zich in onwetendheid strikken door eergevoel en hang naar status en worden lid van onschuldig ogende en zich als uiterst sociaal presenterende genootschappen als Lions, Rotery en Round table, op zijn zachtst gezegd rekruteringsplaatsen voor onder meer vrijmetselarij - een genootschap dat in de hogere graden Lucifer als God vereert en dan is daarmee nog lang niet alles verteld.

Als uit het woord van God iets duidelijk wordt, dan is het wel dat de feitelijke strijd die de christen te voeren zal krijgen *en nu al te voeren heeft* een geestelijke strijd zal zijn. Dat betekent verder kijken dan bloed en vlees.

Het verstand heeft bij **ons** misschien nog niet de duivel verdreven, maar veel verstand hebben we niet meer van de 'geestelijke strijd', terwijl Paulus kon stellen 'niet een vuistvechter te zijn die zo maar in de lucht slaat'.

Mag de tekst van deze boodschap ons er bij bepalen dat we 'onderscheiding van geesten' nodig hebben en dat betekent allereerst dat we ons zullen moeten uitstrekken naar de vervulling met de Heilige Geest en Die vind daar ruimte, waar de mens bereid is niet alleen bij Golgotha te knielen maar ook bereid is mee gekruisigd te zijn, zijn 'ik' wil inleveren. Beseffen we dat deze uiting van de Geest naast de vervulling met de Heilige Geest ook een absolute wandel in het licht en een wortelen in het woord vraagt.

In en door Jezus Christus mogen wij niet alleen de strijd aangaan maar weten meer dan overwinnaar te zijn door de kracht van Zijn bloed.

Hoor uit dat laatste bijbelboek, het boek van deze tijd:

'Zij hebben hem (satan) overwonnen door het bloed van het Lam en het woord van hun getuigenis.'

Amen.

